

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Denisy Kalfeřtové a přísedících JUDr. Jarmily Drtilové a ing. Ladislava Hoška v hlavním líčení konaném dne 4. 9. 2015

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa svědkyně a obžalovaného]

je vinen, že

v [obec], [ulice a číslo], ve svém bydlišti, v přesně nezjištěné době koncem března 2012 strhl deku z [celé jméno poškozené], [datum narození], která ležela na břiše na posteli, přes její opakovaný výslovný nesouhlas se k ní přitiskl tak těsně, že se neměla možnost bránit, když se mu snažila vykroutit, stáhnul jí několikrát do kleku, levou rukou ji držel kolem pasu, pravou rukou jí svlékl kalhoty od pyžama a kalhotky, přitom se jej snažila odstrkávat rukama, což se jí nepodařilo, protože měl větší sílu, zamezil tak jejímu odporu, kdy se s ohledem na bezvýchodnost situace poškozená přestala bránit, jí nadzvedl břicho, klekl si za ní a vykonal na ní soulož,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal tento čin souloží,

t í m spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Za to se odsuzuje

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto tretu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání t ř í (3) let.

Odůvodnění:

V dané věci bylo rozhodováno soudem prvního stupně potřetí. Nejprve byl obžalovaný rozsudkem Okresního soudu v Liberci č.j. 69 T 68/2013-137 ze dne 2.12.2013 uznán vinným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Proti rozsudku se obžalovaný odvolal a jeho odvolání bylo usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem Liberec č.j. 31 To 25/2014-163 ze dne 5.3.2014 jako nedůvodné zamítnuto. Usnesením Nejvyššího soudu České republiky č.j. 4 Tdo 924/2014-I-34 ze dne 13.8.2014 byla shora uvedená rozhodnutí zrušena a okresnímu soudu bylo přikázáno, aby věc znovu projednal, podrobněji se věnoval výslechu poškozené [celé jméno poškozené] a rozhodl. Podruhé okresní soud obžalovaného obžaloby zprostil, neboť nebylo prokázáno, že šlo o trestný čin (rozsudek Okresního soudu v Liberci č.j. 69 T 68/2013-234 ze dne 20.1.2015). K odvolání státní zástupkyně v neprospěch obžalovaného odvolací soud rozsudek zrušil (usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem Liberec č.j. 31 To 131/2015-248 ze dne 5.3.2014) a vrátil k opětovnému projednání a rozhodnutí s tím, aby výsledky dokazování odpovídajícím způsobem odrazil v popisu skutku. V mezidobí došlo opakovaně ke změně ve složení senátu, kdy postupem podle § 219 odst. 3, druhá věta trestního řádu byly za souhlasu stran přečteny podstatný obsahu protokolů o doposud provedených hlavních líčení, a z důkazů v nich provedených bylo soudem vycházeno. Ve věci byl vyslechnut obžalovaný, opakovaně byl proveden výslech poškozené [celé jméno poškozené], dále svědkyň [celé jméno svědkyně] (známé obžalovaného a poškozené), [celé jméno svědkyně] (spolubydlící obžalovaného a poškozené), svědkyně [příjmení] [příjmení] (lékařky poškozené), soud měl k dispozici znalecké posudky na duševní stav poškozené a obžalovaného a listinné důkazy. Z těchto důkazů soud zjistil následující:

Obžalovaný tvrdí, že mezi ním a poškozenou došlo k dobrovolnému pohlavnímu styku. Zcela popřel, že by na jmenované vykonal styk násilím. S poškozenou se seznámil v Psychiatrické léčebně v Kosmonosích na kuřárně, seznámila je kamarádka [celé jméno svědkyně]. Obžalovaný tehdy dokončoval odvykací léčbu a měl opouštět ústav, zatímco poškozená [celé jméno poškozené] do ústavu docházela pouze na terapii a do kuřárny chodila právě za [celé jméno svědkyně]. [celé jméno poškozené] mu vyprávěla o sestře, u které bydlí. Stěžovala si, že jí sestra týrá, a proto shání nějaké bydlení. Obžalovaný jí tedy nabídl bydlení u něho. Několikrát si volali a dohodli se, že se [celé jméno poškozené] přijede do bytu podívat. Když ho z léčebny dne 22.3 odvezla kamarádka [celé jméno svědkyně] autem, brala i poškozenou [celé jméno poškozené] [celé jméno poškozené] si jeho byt prohlédla, kdy chtěla vidět, kde bude spát, a jak to tam vypadá. Ukazoval jí jeho pokoj, kde byly dvě postele u sebe. Přímou jí ukázal tu dvoupostel a ona nic nenamítala, souhlasila s tím, že tam bude bydlet. Dohodli se na nájemném 1.000 Kč s tím, že [celé jméno poškozené] k tomu bude vařit. Byt je dvoupokojový, přičemž v menším z pokojů bydlela v té době [celé jméno svědkyně], a to již asi tři roky. [celé jméno svědkyně] mu platila nájemné 2.500 Kč měsíčně. [jméno] [celé jméno poškozené] mu toho dne řekla, že mu ještě dá vědět, a odjela za sestrou do [obec] na Českolipsku. Dne 25.3, byla neděle ráno, obžalovanému přímo volala, jestli by pro ni nepřijel. Jel tedy pro ni k její sestře, ale v domě sestry vůbec nebyl. [celé jméno poškozené] už byla připravená a čekala na něho na křižovatce. Po příjezdu do jeho bytu, šli společně nakoupit. Ona koupila něco k jídlu a láhev rumu, kdy na tom rumu se dohodli. Když se vrátili do bytu, vybalovala věci. Paní [celé jméno svědkyně] byla v tu dobu v bytě. [příjmení] pak za nimi přišla [celé jméno svědkyně] na návštěvu. [celé jméno poškozené] s [celé jméno svědkyně] spolu popíjely rum a povídaly si, obžalovaný pil pivo a limonádu a hrál přitom hry na PC. Možná si s nimi přitřukl rumem. Za celý večer vypil tak 3 piva. [celé jméno poškozené] byla v normálním stavu, nevšiml si ničeho zvláštního, nebyla opilá. [celé jméno svědkyně] odešla od nich do svého pokoje asi kolem deváté večer. Obžalovaný zůstal s [jméno] sám. Po chvíli se začali vzájemně dotýkat, mazlit a líbat, bylo to oboustranně dobrovolné. Pak vykonali pohlavní styk, kdy vystřídali

celkem 3 polohy. Styk mohl trvat 5-10 minut. Nakonec si řekli, že to bylo úžasné a usnuli si v náručí. [celé jméno poškozené] musela ráno odjet ještě k sestře uklízet, jak měla předtím domluveno, tak ji šel obžalovaný doprovodit na autobus. Vedli se za ruce a líbali se. Obžalovaný a [celé jméno svědkyně] pro ni večer dojeli autem k autobusu. Po příjezdu se nachvili zastavili v restauraci [ulice], kde seděli ještě i s její kamarádkou [příjmení] [celé jméno svědkyně]. [jméno] se mu po příjezdu zdála nějaká divná, s ním se vůbec nebavila. [příjmení] si šla hned lehnout do pokoje k [jméno], jen mu to oznámila. Ráno se ho [jméno] přišla zeptat, zda [jméno] znásilnil a on se tomu smál. [celé jméno svědkyně] pak přiznal, že spolu s [celé jméno poškozené] něco měli. [jméno] s nimi bydlela ještě 2-4 dny, pak se chtěla odstěhovat zpátky k sestře. Obžalovaný půjčil [jméno] auto, aby jí odstěhovala. Obžalovaný se hájil tím, že [celé jméno poškozené] se styku nijak nebránila, nic neříkala, hladila ho a líbala. Nikdy v minulosti ho neupozorňovala na to, že s ním nebude mít milostný vztah. Na nic jiného, než na neshody se sestrou, si nestěžovala. [příjmení] [jméno] [celé jméno poškozené] se už nevidá, s [celé jméno svědkyně] chodí spolu zpívat.

Poškozená [celé jméno poškozené] uvedla, že jí s obžalovaným seznámila kamarádka [celé jméno svědkyně]. Svědkyně sháněla bydlení, protože v té době bydlela u sestry a jejich soužití nefungovalo. [příjmení] [celé jméno svědkyně] říkala, že zná někoho, kdo má volný pokoj. Svědkyně uvedla, že byla s obžalovaným ve styku telefonicky, ale úplně první kontakt byl osobní, když přišla za [příjmení] na kužárnu do [obec]. Poprvé se obžalovaný jen letmo zmínil o tom bydlení. Pak se sešli v restauraci u [příjmení] v blízkosti [obec]. Hovořili o tom, kde a za kolik bude bydlet, a vše okolo bydlení. V restauraci byla ona a obžalovaný, dnes už neví, zda tam byla i [celé jméno svědkyně]. Obžalovaný jí slíbil pokoj za 1.000 Kč měsíčně s tím, že bude dělat hospodyně, tedy vařit, uklízet, apod. Řekla, že si to rozmyslí, ale chtěla se stěhovat do 1. dubna. Ujišťovala se, zda je pokoj prázdný. [příjmení] jí sdělil, že má dvě kočky a ubezpečoval, že se ho nemusí bát, že o ní ví všechno, že mu to [jméno] řekla, a že on sám je po sexuální stránce nefunkční. Obžalovaný jí převyprávěl, že prý byla sexuálně zneužívána a že tam bylo i psychické týrání, apod. Dohodla se s ním, že nebudou mít mezi sebou sexuální narážky ani jiné sexuální jednání. Pak jí nabídl, že jí ukáže byt. Jednou přijela za [příjmení] [celé jméno svědkyně] do [obec] a napadlo jí, že by se do bytu mohla jít podívat, proto kontaktovala obžalovaného. [jméno] s ní asi byla i na prohlídce toho bytu. Po cestě do bytu chtěl obžalovaný již nájemné kvůli internetu, tak šli do T-mobilu, kde platila asi 1.490 Kč. Byla tam s nimi i [celé jméno svědkyně]. Pak šli do toho bytu, kde to bylo rychlé. Svědkyně byla překvapená, že v tom jednom pokoji bydlí paní [celé jméno svědkyně]. Obžalovaný jí však tvrdil, že se má stěhovat, protože mu neplatí nájemné. Nepůsobilo to celé na ni příliš dobře a stěhování zvažovala. O několik dní později v sobotu se však velmi pohádala se svojí sestrou, už to u ní nebylo únosné, proto kontaktovala telefonem obžalovaného. Nabízel jí, ať se přistěhuje už další den a nakonec jí poslal SMS druhý den v 6 ráno, že pro ni jede. K domu sestry ho navigovala telefonem. V sedm hodin přijel autem před barák sestry a chtěl, aby si vzala věci a jela. Obžalovaný do domu vůbec nešel, nesla si sama dolů věci. Stěhovala věci přímo před domem, nebyla nikde na křižovatce. Po cestě přidala obžalovanému 200 Kč na benzin. Obžalovaný ji ujišťoval, že je vše připravené, ať se nebojí. Když nastěhovali věci do bytu, zjistila, že pokoj není vyklizený, a že bude bydlet na čas v pokoji s obžalovaným. Nelíbilo se jí to, on ale uváděl, že to snad vydrží. Navrhla tedy, že odtáhnou postele od sebe, on s tím však nesouhlasil, že prý má fobii na změny. V bytě nic nebylo, tak šli nakoupit. Při nákupu řekl, že bude hospodyně, a tak bude nakupovat i nákup platit. Nakoupila tedy potraviny, maso, pečivo a jemu nějaký alkohol, piva a rum a jeli zpět. Obžalovaný chtěl oslavovat a ten rum jí do košíku vložil sám. Svědkyně alkohol pít ze zdravotních důvodů nemůže, mohla by mít z něho astmatický záchvat, a také bere prášky. V té době brala čtyři druhy léků včetně Zyrteku, jednalo se i o léky na její psychické potíže, trpí hraniční poruchou osobnosti, emočně nestabilní. Toto obžalovanému i řekla. Už v tomto okamžiku měla pochybnosti, jestli to bude klapat, bála se, že na to nebude mít, a že bude muset hledat stejně něco jiného. Měla také telefon se sestrou, která se na ní zlobila, a řekla jí, že jí nevezme zpátky. Uvědomila si, že to bude

ještě muset pár dnů vydržet. V bytě pak pokšozená uvažila a obžalovaný u toho pil pivo s ondrášovkou a hrál hry na PC.

Mezi 4-5 hodinou odpoledne se šla svědkyně osprchovat a oblékla si spodní prádlo i pyžamo, tedy triko a kalhoty. Vlezla si do postele, přikryla se celá dekou a ležela na břiše. Dívali se společně na hokej, hráli Bílí tygři. Obžalovaný jí před utkáním naléval rum, ale její sklenka zůstala plná. Pak k ní měl divné poznámky, říkal jí, že je hezká. Ptal se, proč se schovává a nosí volné oblečení. Ona mu říkala, že ho to nemusí zajímat, že o tom nechce mluvit. Potom se snažil jí pod dekou hladit. Ona mu říkala, že to nechce, ať jí nechá, ať respektuje dohodu. [příjmení] se snažil stále se k ní dobývat, ona se ještě více zabalila do deky, aby na ní nemohl. A potom mu jakoby „ruplo v kouli“, strhl z ní deku a řekl jí, že jí chce. Tvrdil, že by k němu měla být vstřícnější, když u něho bydlí, že by mu měla „dát“. Ona trvala na svém a říkala, že nechce a začali se přetahovat o deku. Říkala mu to nahlas, ale ne tak, že to mohli slyšet sousedé. [celé jméno svědkyně] za nimi přišla až hodinu po tom. Chvilí se svědkyni dařilo deku držet, ale nakonec jí ji obžalovaný vytrhl. Pak se na posteli převalil a dostal se jakoby za ní. Neměla možnost se moc bránit, zvednul jí, několikrát se jí povedlo stáhnout do lehu. Opakovala mu, ať jí nechá být, on stále dorážel s tím, že ho přece musí chtít, že ho chce každá. Řekla, že ona to nechce. Pak jí rychle strhl pravou rukou pyžamové kalhoty a kalhotky, stáhnul jí do kleku, snažila se ho odstrkávat, vykrotit se mu, ale neměla moc sílu, levou rukou jí držel pod břichem, jako by jí nadzvedl a zezadu se na ní ukájel. Byla jak opařená, nemohla nic, jen brečela. K pohlavnímu styku došlo pouze jednou a v této poloze. Trvalo to několik minut. Obžalovaný ochranu neměl, asi vyvrcholil do ní. Ona pak na sebe všechno oblékla a přitom brečela. Obžalovaný se choval jako by nic, ptal se: „co je, co se děje? Tak už máš klid, už je hotovo“. [příjmení] si, že tam vůbec šla. Cítila se zrazená, blbá. Byt byl zamčený, obžalovaný ho zamkl a klíč někde měl, že prý se bojí zlodějí. Svědkyně celou noc zvracela. Nemohla usnout, bála se, že se to stane znovu. Pořád chodila na záchod a zpátky, zvracela, nemohla jíst ani pít.

Druhý den jela autobusem k sestře, protože jí chtěla ještě do konce měsíce uklízet. Sestře také řekla, že se chce k nim vrátit, důvody jí ale nevyprávěla. Ráno na autobus ji doprovázel obžalovaný, ona se snažila chovat jakoby nic. Za ruku se nevedli a nelíbili se. Zpátky do [obec] se vracela asi autobusem. Přijela na Fügnerku, setkala se s [příjmení] [celé jméno svědkyně], šly do čajovny a řekla jí všechno, co se stalo. [příjmení] jí doprovodila na Šaldřák nebo na Fügnerku, do bytu přišla svědkyně asi sama. Paní [celé jméno svědkyně] v té době vůbec neznala. Obžalovaný jí varoval, že [celé jméno svědkyně] je nepříjemná, náladová a že je to alkoholička. Radil jí, aby jí nijak nekontaktovala, nebouchala na dveře. V ten den, co se to stalo, přišla [celé jméno svědkyně] z nějaké návštěvy a byla opilá. Přišla za nimi, seděla v křesle a mluvila s obžalovaným a pak i se svědkyní. Byla tam s nimi asi půl hodiny a dala si panák rumu, toho, co poškozovaná nevpila. S obžalovaným zůstala poškozovaná po styku v jeho pokoji ještě přes jednu noc. V noci ale vůbec nespala, dřímala v křesle, chodila po pokoji. Další noc už přespala u [celé jméno svědkyně] na rozkládacím gauči, předtím s ní hrála karty a všechno jí vylíčila. V té době jí také zavolala sestra, že se k ní může vrátit. Ráno pak [jméno] vzala jeho auto a odstěhovala jí k sestře. S obžalovaným už poškozovaná nemluvila. Když odjížděly, tak buď spal, nebo tam nebyl. [celé jméno svědkyně] pak ještě později pomáhala stěhovat od obžalovaného. Přitom se setkala s obžalovaným a říkala mu, že jí ublížil. Také ho žádala ho, aby jí vrátil peníze, když u něho nezůstala celý měsíc. [příjmení] se jí vysmál a říkal, že jeho chce každá ženská, a že si u něho zaplatila za sex. Žádné peníze jí nevrátil. V současné době má poškozovaná přítele, co se týče sexu, moc jim to nefunguje, ale pomocí psychologa se to snaží překonat. Snaží se vyjít vstříc přítelově potřebě, sama z toho má spíš negativní prožitky, vybaví se jí to znásilnění. Nadále chodí na terapii a k psychiatrovi a psycholožce. Po činu se jí znovu objevila anorexie, šlo o psychické následky.

Svědkyně [celé jméno svědkyně] uvedla, že obžalovaného i poškozovanou zná asi 2 roky z psychiatrické léčebny v [obec]. Oba jsou její známí. S poškozovanou se párkrát sešly v [obec]. [jméno] sháněla byt. Přišla za ní do [obec] na kuřárnu, když tam byl obžalovaný. Je možné, že jí

řekla, že je to [jméno], ale už si to nepamatuje. Vzpomíná si, že se dohadovalo bydlení poškozené u [celé jméno obžalovaného]. Svědkyně v té době věděla, že u [celé jméno obžalovaného] už bydlela kamarádka [jméno]. Neví však, jestli se o ní mluvilo, ani kolik setkání takto proběhlo. Všechno se domlouvalo v [obec]. Svědkyně neví, zda si to domlouvali i mimo léčebnu. V té době poškozená do [obec] jen docházela na terapie. Restauraci u [příjmení] zná, chodila tam i s [jméno], když byla v léčebně. Neví, jestli tam s nimi byl někdy i obžalovaný. [příjmení] [jméno] byla krátce na stejné skupině, ví, že měla problémy s tátou, že byl pedofil a že ji obtěžoval. Neví jistě, jestli obžalovanému toto svěřovala, asi ne. Nepamatuje si, zda obžalovaný znal minulost [jméno]. Pak si vzpomněla, že se sešli v [obec], [ulice] v hospodě. Hrál se tam, zpívalo a daly si pizzu. V tu dobu tam byla [jméno], [celé jméno obžalovaného] a nějaký jeho kamarád. Neví už, zda tam byla [jméno]. Byla dobrá nálada, zpívalo se, bylo to fajn. Svědkyně už nevěděla, kde v té době [jméno] bydlela. [příjmení] totiž léky, má už to všechno zmatené. [jméno] se jí svěřila, že jí obžalovaný znásilnil. Pak k tomu dodávala, že to má od toho táty, a že se neuměla bránit. Zmiňovala se také o tom, že musí k doktorovi, že má gynekologické potíže. Nevzpomene si, za jakých okolností jí to [jméno] říkala. [celé jméno svědkyně] poznala po těch [obec], byli spolu v restauraci, a to i s obžalovaným. Jednou byla v bytě obžalovaného, pohrála si tam s kočkama. To bylo v době, kdy tam ještě [jméno] nebydlela, bylo to jen tak. Nebyla tam proto, aby se podívala, kde bude [jméno] bydlet. Pak byla v bytě ještě jednou, když tam byla [jméno]. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jí ukazoval buček, co si tam udělali. Byt se skládal z pokoje [jméno], kde svědkyně vůbec nebyla, a z pokoje, kde byl [jméno], kde byla velká postel i kuchyň. Neví, jak si dohodli, kde měla [jméno] bydlet, ale věci měla u [jméno]. Svědkyně neměla nikdy s obžalovaným citový vztah, nikdy s ním neměla pohlavní styk.

Svědkyně [celé jméno svědkyně] uvedla, že obžalovaného zná 5-7 let. Tři roky spolu společně bydleli v [anonymizováno] ulici v [obec], je to její kamarád. Rozumí si přes hudbu, chodí spolu zpívat. O soudu se dozvěděla od obžalovaného, ale neradila se s ním, jak má vypovídat. Jako kamarád je výborný, ale jako žena by ho nebrala. Nikdy s ním neměla žádný vztah ani intimní poměr. Poškozenou poznala, když si jí obžalovaný přivezl z léčebny domů. Bylo to v únoru nebo v březnu roku 2012. [jméno] tehdy pro obžalovaného do léčebny, kdy on se tam léčil. [jméno] [celé jméno poškozené] s nimi jela na prohlídku bytu. Jednalo se o to, že by mohla [celé jméno poškozené] se [celé jméno obžalovaného] bydlet. Svědkyně si to nedovedla představit společně v bytě 1+1 o dvou pokojích. V jednom pokoji totiž bydlela svědkyně a v druhém obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Sám [celé jméno obžalovaného] jí sdělil, že se [celé jméno poškozené] rozhodla, že bude bydlet s ním v pokoji. Svědkyně tedy jen pokrčila rameny. Nájemcem bytu byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] a svědkyně měla jen u něho umožněno bydlet v podnájmu. [jméno] je přivezla a byla pak ve svém pokoji. Neslyšela, jak se dohadují ohledně bydlení, ale [celé jméno poškozené] v ten den ještě odjela. Do druhého dne si pak přistěhovala věci, přivezl ji [celé jméno obžalovaného] autem. Ale asi za 5 dnů jí svědkyně vezla autem zase zpátky k sestře do [obec] O tom, že mezi [celé jméno poškozené] a obžalovaným k něčemu došlo, se dozvěděla asi až třetí den. Bylo to tak, že druhý den, kdy [celé jméno poškozené] [celé jméno obžalovaného] nastěhoval, poseděli a popili. Obžalovaný hrál hry na PC a svědkyně si s [celé jméno poškozené] povídala, pak šla spát. [celé jméno poškozené] jí vykládala hrozné věci z dětství, že se prý neumí bránit, že neumí říct ne. Druhý den obžalovaný ani [celé jméno poškozené] nebyli doma, [celé jméno poškozené] prý měla jet k sestře. Po příjezdu ji pak svědkyně s obžalovaným vyzvedávali na autobusovém nádraží, bylo kolem 17. hod. Pak šli do restaurace a tam svědkyni připadalo, že se asi jakoby s obžalovaným pohádali. [celé jméno poškozené] byla jiná, ani s ní se nebavila, ale byla ráda, že pro ni přijeli. Další den na ní [celé jméno poškozené] začukala a chtěla si s ní dát kávu. Připadala jí úplně normální. Při kávě jí řekla, že jí [celé jméno obžalovaného] znásilnil. Řekla to přímo takto: „ [jméno] mě znásilnil.“ Svědkyně byla z toho zaražená a ptala se na podrobnosti. Nabyla však dojmu, že [celé jméno poškozené] lže. [jméno] by se totiž v takové situaci bránila a řvala by. Ten večer, když s nimi svědkyně pobývala, se pil rum. [obec] [celé jméno poškozené], svědkyně a [celé jméno obžalovaného] si dal

štamprdlíčku. Byla tam půllitrovka, a když se rozešli, zbyly tam dvě deci, tak asi každá vypila skoro půl lahve. Svědkyně ji viděla pít, pily spolu, ťukaly si spolu. Svědkyně s nimi mohla být tak 1,5-2 hodiny. Předtím byla u sebe doma, nikde venku nebyla. Toho dne předtím alkohol neměla. V její přítomnosti si [celé jméno poškozené] s obžalovaným povídala. Po té informaci o znásilnění byla svědkyně trochu našťavaná a ptala se obžalovaného, co se stalo. [příjmení] byl ale takový šťastný, tvářil se spokojeně a řekl, že to není pravda. Konkrétně ji řekl, „výborně jsme si to užili, ona to chtěla...“. Svědkyně později s [celé jméno poškozené] asi 5 měsíců společně bydlela v nájmu v [anonymizováno] ulici. Neví, jestli [celé jméno poškozené] o té události ještě s obžalovaným později mluvila. Svěřila se jí s tím, že když byla na terapii v Kosmonech, řekla o tom své terapeutce a to nahlásila. Podle svědkyně obžalovaný věděl, jakou měla [celé jméno poškozené] minulost už předtím. Mohl to vědět a mohl to slyšet i ten večer. Podle svědkyně je [celé jméno poškozené] na muže, měla celkem 3, když spolu bydlely. Kolik měl za dobu jejich společného bydlení obžalovaný žen, nedokáže svědkyně spočítat. Neví, jestli to byly sexuální kamarádky nebo jen kamarádky. Obžalovaný je na ženy. [celé jméno poškozené] u ní přespávala v pokoji v den, kdy jí to řekla, a pak ještě jednu noc. Do bytu obžalovaného se vchází hlavní chodbičkou, ty dva pokoje spolu sousedí. Obžalovaný má v pokoji i kuchyň. Když měl zavřeno, slyšela svědkyně i jeho chrápání. Zřejmě by slyšela, kdyby se obžalovaný s [celé jméno poškozené] rvali a tahali o deku. Nesoulad v chování mezi poškozenou a obžalovaným zaregistrovala, až na tom nádraží, když se vrátila [celé jméno poškozené] od sestry. [celé jméno poškozené] se jí také svěřila s tím, že jí před ní obžalovaný varoval. Říkal jí prý, že je [celé jméno svědkyně] alkoholička, že je náladová, že na ní nemá klepat, že jí jinak zbije koštětem. Za dobu společného soužití s [celé jméno poškozené] měla svědkyně podezření, že jí [celé jméno poškozené] lže ohledně přátel, vedení domácnosti, ohledně nákupů a že lhala i o své sestře. Zejména o tom, že u ní bydlela ve sklepě, uklízela a dostávala jen chleba, přitom se k ní neustále vracela.

Svědkyně [celé jméno svědkyně] před soudem uvedla, že obžalovaného zná z psychiatrie z [obec], kde pracovala jako klinický psycholog, nebyl však její pacient [celé jméno poškozené] byla její pacientkou v [obec]. Když svědkyně odešla na mateřskou, převedla jí však do péče jiné kolegyně. Když [celé jméno poškozené] opustila [obec], chodila ke svědkyni na individuální terapie. Už neví přesně, kdy to bylo, ale [celé jméno poškozené] jí při tomto sezení připadala hodně emočně labilní a rozhozená. Její duševní stav se zhoršil a byla subdeprisivní. Zmiňovala se, že se jí stala nepříjemná událost. V souvislosti s hledáním bydlení v [obec] totiž narazila na pana [celé jméno obžalovaného]. Ukázalo se, že by u něho mohla za výhodných finančních podmínek bydlet s tím, že by se mu starala o kočky. Svědkyně neví, na jaké částce se dohodli, ale ví, že [jméno] v té době nebyla v dobré finanční situaci. Popisovala svědkyni, že si podávala inzerát, a že se na něj ozvala. Hovořila o osobním setkání s nějakým člověkem, už ale neví, kde mělo proběhnout, snad někde v [obec]. Už předtím však [jméno] [celé jméno poškozené] uváděla, že shání podnájem, a že na někoho narazila, to bylo 1-2 sezení před tím, než se jí svěřila s touto událostí. Svědkyně v té době nevěděla, o koho jde, přesto jí varovala, aby si dala pozor na lidi, se kterými se stýká. V té době byla [jméno] [celé jméno poškozené] ještě na dobré úrovni, tedy kompenzovaná, a to s ohledem na to, co si prožila. Podle svědkyně [jméno] v té době neudržovala s nikým vztah, pokud to nezamlčela. To, že nikoho nemá, si svědkyně jen myslela, neboť to zapadalo do stádia její léčby a její anamnézy. Obecně se pacientky, které v minulosti zažily sexuální násilí ve vztahu k mužům dělí na dvě skupiny. Jedna skupina jsou ženy, které jsou velmi zdrženlivé a druhá skupina jsou ženy převážně promiskuitní, ale to není případ [jméno] [celé jméno poškozené]. To setkání, kdy se svěřila se znásilněním, se točilo pouze okolo toho tématu, byl to její hlavní problém. Těžko se jí o tom mluvilo, trvalo to dlouho. Asi další setkání přinesla i obrázek, kde zobrazila své prožitky při té události. Svědkyně neměla důvod ji nevěřit. Ta situace, kterou jí popsala, dobře zapadala i do toho, co [celé jméno poškozené] prožila v minulosti. Obecně ženy, které mají za sebou takovouto nepříjemnou minulost, mohou být tzv. paralyzovány, a mohlo tomu tak být i u [celé jméno poškozené], zapadá to. Setkání, na kterém se jí [jméno] svěřila, bylo plánované. Na setkání chodila buď jednou týdně, nebo jednou za 14 dní a termíny vždy dodržovala. Pokud nemohla,

řádně se omluvila. V případě, že měla nějaký problém, který potřebovala se svědkyní probrat, probírala jej na plánovaných termínech, nikdy nevolala mimo termín. Ohledně terapií existují pravidla, říká se tomu „setting“, a znamená to, že pacienti by neměli nezdrženlivě kontaktovat terapeuta, měli by zážitek určitou dobu udržet a na plánovaném setkání jej pak popsat. [jméno] celou událost popisovala takto: Přišla do bytu a tam byla ještě jiná žena jménem [jméno], která bydlela v jednom pokoji toho bytu. Obžalovaný řekl, že v bytě není jiné místo než u něj, a že [jméno] musí být na posteli vedle něho. Dále uváděla, že byl večer a ona neměla kam jít. Když ulehla na postel, on se na ní vrhnul. [jméno] byla natolik paralyzována, že nedělala nic, druhý den ráno z bytu odešla. [jméno] těžko se jí o tom mluvilo a svědkyně to po ní ani nepožadovala, nebylo to v tu chvíli důležité. [příjmení] [jméno] po této události byl červeno-černo-bílý, vyplývala z něj agrese. [jméno] se snažila tou kresbou tzv. „odventilovat“ napětí. Chtěla, aby jí bylo lépe, přinesla to jen proto, aby se svědkyně s kresbou jen seznámila. Svědkyně kresbu nijak odborně nehodnotila. Byla z ní však patrná agrese a úzkost. Nevěděla, jaký vztah měla [jméno] k alkoholu, nikdy toto téma neřešily. [jméno] brala psychofarmaka, chodila také k psychiatrovi a jeho pokyny dodržovala. [jméno] [celé jméno poškozené] k ní přišla přibližně po týdnu, možná po 14 dnech od té události. Podle svědkyně se jednalo se o její nejvýraznější emoční propad za dobu, co s ní spolupracovala. [jméno] brala psychofarmaka a mluvila o nich. O jejich účincích na [celé jméno poškozené] nemůže svědkyně mluvit, nemá odborné vzdělání. [jméno] [celé jméno poškozené] mohla své emoce skrývat a nemuselo být na ní poznat, co prožila. Obvinění nevzniklo z popudu [jméno] [celé jméno poškozené], neboť ona to sama hlásit nechtěla, ale v souvislosti s tím, že měla být podle [celé jméno poškozené] zneužita i [jméno] [příjmení].

Z lékařských zpráv vyplývá, že poškozená dne [datum] navštívila praktického lékaře kvůli devět dní trvajícím horečkám a značnému úbytku váhy. Byla odeslána na infekční oddělení Krajské nemocnice [obec], kde byla hospitalizována do [datum]. Z propouštěcí zprávy vyplývá, že uvedla, že koncem března 2012 byla znásilněna.

K posouzení duševního stavu obžalovaný byl vypracován znalecký posudek. Ze závěru posudku vyplývá, že obžalovaný netrpí žádnou duševní chorobou či poruchou ve smyslu psychózy, organického postižení psychiky ani mentálním defektem. Jde u něj o poruchu osobnosti emočně nestabilní. Jeho osobnostní struktura je emočně značně labilní, nevyrovnaná, orientovaná na sycení základních emočních potřeb a prožitků, nezdrženlivá se sklonem k impulsivitě. Zároveň jsou obvyklé brzdné a korektivní mechanismy etické i racionální nedostatečně rozvinuté. Nejde u něj o žádnou sexuální deviaci, je plně mužsky identifikovaný a heterosexuálně orientován s preferencí mladé dospělé ženy jako sexuálního objektu. V jeho sexuální aktivitě jsou i rysy sadisticko-masochistické, které však nejsou dominantní, jde pouze o rysy v jeho sexualitě, ne o klinicky definovanou rozvinutou deviaci.

K posouzení duševního stavu poškozené [celé jméno poškozené] byl rovněž vypracován znalecký posudek. Ze závěru posudku vyplývá, že v obecné rovině je psychická způsobilost poškozené správně vnímat prožitky a tyto reprodukovat bez známek podstatného oslabení. Byly vyloučeny chorobné tendence ke zkreslování. Z klinického hlediska mají sdělení poškozené k věci charakter autentických a reálně prožitých událostí. Znamky chorobné lhavosti nebyly zjištěny a nebyl zjištěn ani průkazný motiv pro falešnou výpověď.

Z opisu rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný má jeden záznam staršího data, ke kterému již nelze přihlížet.

Zhodnocením provedeného dokazování dospěl soud k následujícím závěrům: bylo bez pochybností prokázáno, že obžalovaný v [obec], [ulice a číslo], ve svém bydlišti, v přesně nezjištěné době koncem března 2012 strhl deku z poškozené [celé jméno poškozené], [datum narození], která ležela na břiše na posteli, přes její opakovaný výslovný nesouhlas se k ní přitiskl tak těsně, že se neměla možnost bránit, když se mu snažila vykrotit, stáhnul jí několikrát do kleku, levou rukou jí držel kolem pasu, pravou rukou jí svlékl kalhoty od pyžama a kalhotky,

přítom se jej snažila odstrkat rukama, což se jí nepodařilo, protože měl větší sílu, zamezil tak jejímu odporu, kdy se s ohledem na bezvýchodnost situace poškozená přestala bránit, jí nadzvedl břicho, klekl si za ní a vykonal na ní soulož. Obžalovaný i poškozená [celé jméno poškozené] shodně vypověděli, že se seznámili v psychiatrické léčebně [obec] prostřednictvím [celé jméno svědkyně] za situace, kdy obžalovaný zde podstupoval léčbu a [celé jméno poškozené] pouze docházela na terapie. [celé jméno poškozené] sháněla bydlení v [obec], protože bydlení u sestry bylo problematické. Obžalovaný jí nabídl bydlení ve svém bytě, když se bude starat o kočky a vařit za nájemné 1.000 Kč měsíčně. V souvislosti s propuštěním obžalovaného z léčebny se s ním jela [celé jméno poškozené] na bydlení podívat, vezla je [celé jméno svědkyně] [celé jméno poškozené] měla bydlet v pokoji s obžalovaným a spát vedle něho na dvojposteli, [celé jméno svědkyně] bydlela ve vedlejší pokoji. V tento den ještě [celé jméno poškozené] odjela k sestře, ale po krátké době volala nebo psala SMS obžalovanému, že by se chtěla nastěhovat dříve kvůli neshodám se sestrou. Obžalovaný pro ni přijel autem až do bydliště sestry a odvezl jí k sobě. Došli na nákup potravin a pak v bytě došlo mezi nimi k pohlavnímu styku. Na návštěvě v jejich pokoji byla krátce [celé jméno svědkyně], která pak odešla do svého pokoje. Druhý den ráno doprovodil obžalovaný [celé jméno poškozené] na autobus, kdy potřebovala odjet k sestře, aby jí v domě uklidila. Vrátila se k večeru a přes další noc přespala v pokoji u [celé jméno svědkyně], které sdělila, že jí obžalovaný znásilnil. Druhý den ráno jí [celé jméno svědkyně] odvezla k sestře. V těchto bodech se obě výpovědi shodují a ohledně popsaného děje nejsou pochybnosti. Obžalovaný dále tvrdil, že [celé jméno poškozené] se způsobem bydlení po prohlídce bytu souhlasila, a zakrátko mu od sestry volala, že se chce co nejdříve nastěhovat, proto pro ni dojel autem do bydliště sestry, kde jí i s věcmi na křižovatce naložil. Při nákupu v [obec] koupili i piva a rum, když [celé jméno poškozené] s rumem souhlasila. K večeru v bytě spolu vykonalí oboustranně dobrovolný pohlavní styk. Ke styku došlo spontánně na posteli, kdy se oba začali nejprve vzájemně hladit a líbat. [celé jméno poškozené] neprojevovala nesouhlas, spolupracovala. Vystřídali asi tři polohy a nakonec si sdělili, že se jim to líbilo a usnuli si v náručí. Druhý den, když ji doprovázel na autobus, tak se drželi za ruce a líbali se. Naproti tomu poškozená [celé jméno poškozené] uvedla, že již při domlouvání bydlení v restauraci v Kosmonosích obžalovaného upozorňovala, že nechce mít žádný intimní vztah. Dodala, že jí nejprve nemile překvapilo, že má bydlet v jednom pokoji s obžalovaným a spát na posteli přisunuté k té jeho, cítila se podvedena. Byla však v situaci, kdy neměla kde bydlet, když soužití v rodině sestry bylo problematické. Obžalovaný ji po jejím telefonátu autem odstěhoval do bytu, kdy pro ni přijel až k bytu sestry poté, co jej navigovala. Již po cestě do [obec] mu dávala peníze na benzín a později při nákupu jí bylo sděleno, že je hospodyně, a tak nakupuje. [příjmení] přispěl i na modem kvůli připojení na internet. Obžalovaný chtěl oslavovat a přidal k nákupu i rum, i když mu řekla, že alkohol pít nemůže, protože bere prášky. V bytě poté, co se osprchovala, oblékla do prádla, trika a kalhot od pyžama a ulehla na postel, k ní přisedl obžalovaný snažil se jí pod dekou dotýkat, i přes její opakovaný nesouhlas jí nenechal být, strhl z ní deku, převálil se přes postel za ní, přes její odpor jí nadzvedl za břicho, klekl si za ní, strhl jí kalhoty a kalhotky, jí se nepodařilo mu vykroutit ani jej odstrčit a on na ní zezadu vykonal pohlavní styk. O své zkušenosti s obžalovaným mluvila druhý den s [celé jméno svědkyně], u které i další noc přespala. Věrohodnost výpovědi poškozené [celé jméno poškozené] podporuje i výpověď svědkyně [celé jméno svědkyně], která potvrdila, že se jí [celé jméno poškozené] rovněž svěčila s tím, že jí obžalovaný znásilnil, věřila jí to. Rovněž svědkyně [celé jméno svědkyně] potvrdila, že se jí poškozená [celé jméno poškozené] druhý den svěčila, že jí obžalovaný znásilnil a přespala u ní. Bylo jí to divné, ve vedlejší pokoji totiž v uvedené době nic neslyšela a obžalovaný jí řekl, že spolu s [jméno] něco měli, a že to bylo pěkné. [celé jméno poškozené] ale nevěřila, myslí si, že je na mužské a v minulosti, když spolu bydlely, jí [celé jméno poškozené] zalhala. Obžalovaný zřejmě znal minulost [celé jméno poškozené] a i svědkyni [celé jméno poškozené] vyprávěla hrozné zážitky z dětství. S obžalovaným se svědkyně stýká, je to její kamarád. Poškozená o znásilnění mluvila i před svou psychologkou, svědkyni [příjmení] [příjmení], která rovněž zaznamenala její dekompenzovaný

psychický stav, emoční labilitu a dlouhodobější projevy – psychické výkyvy poškozené - související s událostí. Protože jí to znělo věrohodně, podala svědkyně trestní oznámení na obžalovaného. Soud plně uvěřil výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené]. Její výpověď ohledně násilného provedení pohlavního styku ze strany obžalovaného je podporována výpověďmi svědkyň [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědkyně] i [celé jméno svědkyně], všem těmto svědkyním [celé jméno poškozené] spontánně sdělila, že byla znásilněna obžalovaným. Průběh styku tak, jak ho popisuje poškozená, koresponduje s chováním ženy po zkušenosti se sexuálním násilím, Toto ve své výpovědi popisuje zejména svědkyně [příjmení] [příjmení]. Svědkyně [příjmení] [příjmení] s [celé jméno poškozené] pracovala jako klinický psycholog a měla možnost dostatečně poznat a následně charakterizovat chování [celé jméno poškozené]. Ve své výpovědi uvedla, že průběh soulože a chování [celé jméno poškozené] tak, jak je popisováno [celé jméno poškozené], odpovídá ženě s jejími zážitky. Ze znaleckého posudku o duševním stavu poškozené nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by narušovaly věrohodnosti poškozené.

Naproti výše uvedenému soud neuvěřil tvrzení obžalovaného o tom, že styk s obžalovanou byl dobrovolný a chtěný. Toto tvrzení má soud za účelové. Poškozená se u obžalovaného ubytovala za nepříznivé osobní situace, kdy se sestrou, u které bydlela a pomáhala jí s domácností, se pohádala, v tu chvíli byla nucena urgentně řešit bydlení i za cenu ústupků ze svých nároků na způsob bydlení, a tak přistoupila i na nevýhodné podmínky u obžalovaného. Rovněž obžalovanému z předchozího pobytu na psychiatrii, a i toho, co poškozená vyprávěla svědkyni [celé jméno svědkyně] před obžalovaným ten večer před skutkem v bytě o svém dětství, bylo známo, že poškozená má z minulosti negativní zkušenosti se sexuálním zneužíváním. Přesto trval na tom, že bude poškozená spát u něj v pokoji na společné posteli, což se dál gradovalo tím, že ji i přes její nechuť osahával, a později i přes její odpor z ní strhl deku, stáhnul si jí do kleku a svou silou, kterou zamezil chabému odporu poškozené, a tím další odpor prakticky vyloučil, kdy o něj poškozená i přestala usilovat, poškozenou znásilnil. O možnosti paralyzování oběti v případě sexuálního útoku mluvila svědkyně [příjmení] [příjmení], že se může vyskytovat právě u osob se stejnou zkušeností z minulosti jako měla poškozená a že na obětech podobných skutků nemusí být jejich prožitky ani nápadně vidět. O pravdivosti výpovědi poškozené dále svědčí její následné dlouhodobé zhoršení zdravotního stavu (emoční labilita, úbytek váhy), což je patrné i z lékařské zprávy o hospitalizaci poškozené. Motivací obžalovaného k činu bylo dle názoru soudu snadný přístup k sexuálním zážitkům za situace, kdy byla poškozená odkázána na jeho pomoc v těžké životní situaci. Obžalovaný považoval za samozřejmé, za jakýsi výraz vděku, že se poškozená jeho požadavkům podvolí. Závěry a hodnocení svědkyně [celé jméno svědkyně] nejsou pro soud nijak podstatné, neboť se svědkyně dostavila k soudu, aniž by se jí podařilo doručit předvolání, na základě rozhovoru s obžalovaným, se kterým se kamarádí a pravidelně schází v restauraci. Lze dovozovat její motivaci obžalovanému jeho situaci usnadnit. Pokud se vyskytly drobné rozpory ohledně tvrzení, kam a jak poškozená přijela, nejsou nijak pro podstatu věci ani věrohodnost poškozené zásadní. Ohledně odstranění rozporů ve výpovědích týkajících se přítomnosti svědkyně [celé jméno svědkyně] v bytě v době činu, neshledal soud opakovaný výslech této svědkyně za nutný, neboť tyto rozpory nepovažuje pro posouzení skutkového stavu za zásadní. Poškozená [celé jméno poškozené] ve svých výpovědích v podstatných rysech vypovídala konzistentně, z ničeho nebyl dovozeno, že by měla zájem obžalovanému přitížit. Následné životní události poškozené (psychické trauma, anorexie, problémy v intimním soužití s partnerem) navíc jen potvrzují, že se v jejím životě takový zážitek odehrál, tedy potvrzují věrohodnost její výpovědi. Proto soud rozhodl o vině obžalovaného, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Oproti obžalobě popis skutku doplnil o projevy obrany poškozené, tak jak vyplynulo z její doplněné výpovědi dle intencí odvolacího soudu.

Podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku jde o trestný čin znásilnění, pokud někdo jiného násilím, pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti, podle odst. 2 pokud takový čin spáchá souloží nebo

jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Za násilí je považováno použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Pod donucením se míní překonání vážně míněného odporu, podlehnutí při seznání beznadějnosti kladení odporu, když pachatel za použití násilí nebo pohrůžky násilí nedá žádnou možnost odpor projevit, či že taková osoba po vyjádření vážně míněného nesouhlasu a projeveném odporu upustí od dalšího vzdoru pro svoji vyčerpanost, beznadějnost nebo strach, že pachatel svou pohrůžku násilím uskuteční. Soud shledal, že obžalovaný v tomto případě jednal násilně, neboť vážně míněný odpor poškozené v podobě nejprve slovního odporu, přetahování o deku, odstrkávání rukou obžalovaného, když poškozenou bral z lehu za břicho, aby si jí přitáhl blíže pro uskutečnění pohlavního styku, snaže poškozené se mu vykroutit z pozice v kleku zezadu, kdy on klečel za ní a strhával jí kalhotky, tak tento nepochybně vážně míněný odpor poškozené překonal svou větší silou, šlo tedy o užití fyzické síly obžalovaným vůči slabší poškozené, která se mu po vyčerpání těchto svých možností již nebyla schopna bránit, kdy s ohledem na své negativní zážitky se sexuálním zneužíváním v dětství a tendencí se v takových chvílích stáhnout, paralyzovat, na svou další obranu rezignovala. Svým jednáním obžalovaný naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný páchal v úmyslu přímém.

Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl k § 39 odst.1 tr. zákoníku. Jako polehčující okolnost hodnotil okolnost, že obžalovaný vedl do spáchání skutku řádný život, dále mu polehčuje delší doba, která od skutku uplynula během níž se rovněž nedopustil žádné závadové činnosti. Obžalovanému naopak přitěžuje okolnost, že se zde popsané trestné činnosti dopustil na ženě v těžké životní situaci, kdy se spoléhala na jeho pomoc a zneužil tak její důvěry, jakož i zdravotní následky, které měl jeho čin na poškozenou. Obžalovanému je ukládán trest v rámci sazby od dvou do deseti let odnětí svobody. S ohledem na výše uvedené soud vyměřil trest při dolní hranici trestní sazby, jehož výkon odložil na přiměřenou zkušební dobu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Liberci písemně, dvojmo. V téže lhůtě nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Liberec 4. září 2015

Mgr. Denisa Šmídová
předsedkyně senátu